

ligheden ikke er noget fradrag. Den samlede provenumæssige virkning er betydelig. Den giver en væsentlig udvidelse af beskatningsgrundlaget, således at beskatningsprocenterne kan nedsættes mærkbart. Samtidig er virkningerne for den enkelte skatteyder af fradragsbegrænsningen moderat. Administrativt belastende overgangsordninger, som ville være fornødne ved mere voldsomme indgreb overfor den enkeltes fradragsret, undgås. Ordningen er uhyre nem at administrere. Fradragsbegrænsningens ringe størrelse gør det forsvarligt at lade begrænsningen også omfatte erhvervsgæld, således at den vanskelige sondring mellem „erhvervsgæld“ og „privatgæld“ undgås.

Ordningerne under A 1, b og c, der er en slags modifikationer af ordningen under A 1, a, har, hvis man vælger den samme beskudne maksimale ramme for de renter, der berøres af ordningen, den ulempe, at provenuet bliver væsentligt mindre. Hvis man skal kompensere herfor ved udvidelse af den berørte renteramme, kan det til gengæld blive problematisk, om det er forsvarligt, at indgrebet også berører erhvervsrenter.

For de under A 2, 3 og 4 nævnte ordninger med „begrænsning“ i „toppen“, på „tværs“ eller i forhold til indkomst eller gæld vil disse sidstnævnte problemer melde sig med forøget styrke. Der kan også ved disse ordninger opstå spørgsmål om overgangsordninger, hvor betydelige renteudgifter rammes. Hvis man lægger grænserne for fradragsbegrænsningernes indtrædelse højt, vil ordningernes provenumæssige betydning endvidere kun blive beskeden.

Ordningerne under B med specielle fradragsbegrænsninger rejser meget væsentlige administrative problemer. Det gælder naturligvis særlig ordningen under B 1, som nødvendiggør en sondring mellem erhvervs-mæssige og private renter. Men også ordningen under B 2 vil formentlig rumme ikke uvæsentlige afgrænsningsproblemer. Endvidere vil de specielle fradragsbegrænsninger nødvendiggøre overgangsordninger, så fradragsbegrænsningen sker gradvis.

Det er alt i alt regeringens opfattelse, at den i F 165 foreslåede begrænsning af rentefradragsretten er den mest hensigtsmæssige måde til opnåelse af en både enkel og forsvarlig nyordning med tilstrækkelig provenumæssig virkning.

I forbindelse med boligforliget fornylig er det aftalt, at et hurtigt arbejdende udvalg inden den 31. januar 1975 med sigte på eventuel lovgivning med virkning fra 1976 skal undersøge mulighederne for en gradvis afvikling af lejeværdibegrebet og en gradvis begrænsning af fradragsretten for renter af gæld i ejerboliger. Regeringen er opmærksom herpå og selvfølgelig indstillet på den fornødne revision af den nu foreslåede ordning på baggrund af den løsning, man på grundlag af udvalgsarbejdet eventuelt når frem til med hensyn til begrænsning af fradragsretten for renter af gæld i ejerboliger.

Man skal iøvrigt henvise til det til udvalgets medlemmer ved skrivelse af 25. juni 1974 (F. 165-bil. 9) udsendte afsnit af skat-
tedepartementets redegørelse af 9. marts 1971 vedrørende spørgsmålet om en eventuel begrænsning eller ophævelse af retten til skattemæssigt at fradrage renter af gæld.

Spørgsmål 2:

Finansministeren anmodes om at overveje muligheden for at overføre forsikringsfradrag til forsikringsselskaberne, således at disse helt kan fjernes fra selvangivelserne.

Svar:

En ordning, hvorved forsikringsfradragene fjernes fra selvangivelsen og overføres til forsikringsselskaberne, må tage form af en ordning, hvorved det nuværende skattefradrag afløses af et tilskud til den årlige forsikringspræmie. En sådan tilskudsordning kunne i givet fald tænkes administreret således, at forsikringsselskaberne modregnede tilskuddet i præmien og afregnede tilskuddet med staten.

Ordningen må imidlertid formodes at give anledning til betydelige administrative vanskeligheder både for forsikringsselskaberne og skattemyndighederne. Af hensyn til beregningen af tilskuddet og kontrollen med, om forsikringstageren er berettiget til tilskud, måtte ordningen hvile på indberetninger fra forsikringsselskaberne til kildeskattedirektoratet eller ligningsmyndighederne, omfattende oplysning om navne, adresser og personnumre for forsikringernes ejere samt størrelsen af de årlige præmier. Selv med anvendelse af edb-teknik vil disse flere hundrede tusinde årlige indberetninger med-